

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

אור הזוהר 114 ★ אייר תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

רבינו בעל הסולם
נשמת האריז"ל בדורינו

יזהר בביטול תורה ובניצול הזמן

את השפה, את כל הזול והפחות שבאומות, בעוד שיש לנו תורה קדושה עם הלכות ברורות, מה אסור ומה מותר, ולצערינו יש קלקול ושיבוש דיעות קשה, בקרב הנוער שלנו, שאינו מבין כי לא מסבירים לו שאלה דרכי חתחתים מקולקלות, ובקצב התדרדרות שכזה נפשוט חלילה כל ערכי מוסר וטוהר, וזו הסיבה לסילוקם של גדולי תורה באופן כזה מבהיל.

ידוע הסיפור שמורנו ר' ישכר דוב רוקח מבעלזא האדמו"ר השלישי לבית בעלזא, הלך פעם לביהכנ"ס בימים טובים, ראה כמה בנות ישראל הולכים לאמירת יזכור בביהכנ"ס, וראה שגרביהם אינן כל כך צנועות, היינו שהם שקופות, מיד אמר להגיד להם, שיותר טוב היה שלא יבואו, שאם היו רואים איך שבגללם לוקחים את הוריהם בעולם העליון ומכניסים אותם לגיהנם בגלל אי צניעות בנותיהם, וודאי שלא היו מגיעים לביהכנ"ס ובפרט לבושים כך.

איך צריך להתנהג בצניעות

אמנם ברוך ה', יש הרבה בנות ישראל כשרות וצנועות, ששומרים עצמם שלא יראו אותם גברים אחרים, וכן לובשים עצמם בצניעות גדולה, שאפילו אם בטעות יראו אותם, לא יהיה לו חס וחלילה הרהור אסור, וכן נוהרים שלא לדבר באמצע הרחוב, ואם צריכים משהו הולכים לצד או לאיזה חצר, כשביל לא למשוך את העיניים. וכך זה צריך להיות.

זכורני סיפור ששמעתי מפי איזה ראש ישיבה חסידית, שפעם אחת מצא ראש ישיבה אחד בחור אחד מדבר עם אחותו באמצע הרחוב, פנה אליו ראש הישיבה ואמר לו, זה לא יפה לדבר עם אשה באמצע הרחוב, כל פעם שאתה צריך לדבר היכנס לאיזה חצר ושם תדבר, בכדי שלא למשוך את העיניים.

וכן שמעתי מפי איזה אדמו"ר, שראה חתן בימי שמחתו, הולך באמצע הרחוב, עם אשתו, והולך לא כל כך עדין וד"ל, וחושב כאילו כל העולם שלו, כדרך כמה חתנים, ניגש אליו ואמר לו "תשמע חתן - אני לא", החתן לא הבין מה הוא מדבר, או הסביר לו אתה חושב שכל העולם שלך, אז רוצה אני להודיע לך שאני לא. וכל ערום יעשה בדעת.

כמו כן שמעתי מפי איזה אדמו"ר שאמר, שאם רואים בעל מסתובב עם אשתו ברחוב, בשבת קודש, (כדרך העולם) שצריך

חובה על כולנו, בימים אלו, להזהר בעוון ביטול תורה, שהוא עון חמור מאוד, כמו דאיתא "ויתר הקדוש ברוך הוא על עוון עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ולא ויתר על עוון ביטול תורה", כל איש וכל אשה, חייבים לעמוד על המשמר, ולהוכיח ולהזהיר כל גבר, בחור, צעיר, זקן, המהלכים בטל, או משוחחים שיחות חולין, ואינם עוסקים בזוהר הקדוש, כי הם מחריבים את העולם, ובשל כך אנחנו סובלים אסונות כבדים רח"ל, הזמן הוא לא רכוש שלנו, אלא של ה' יתברך, וצריך האדם לתת דין וחשבון על כל רגע מחייו כמה בזבז אותו. וכל רגע שאינו עוסק בתורה, נקרא נוזף ותפלתו לא נשמעת. ובגודל יקר המציאות של הזמן כבר התבטא אחד מגדולי עולם, בשואלו לתלמידיו, מה הוא הדבר היקר ביותר עלי אדמות, אמר להם, אני אגיד לכם, הדבר היקר ביותר הוא הזמן, זמן זה מצרך יקר, שאינו חוזר, דקה שעברה לא תחזור יותר, וצריך כל אחד לראות כמה הוא מנצל את זמנו, ובזמן מועט אפשר לזכות לכל הרבה שכר בגן עדן, כמו אחד הלומד זוהר הקדוש, שזה הדבר היקר ביותר עלי אדמות, והוא מנצל את זמנו ללמוד זוהר הקדוש, הוא האדם המאושר ביותר עלי אדמות, כי הוא יקבל כל כך הרבה שכר, הרבה יותר מראשי ישיבות שאומרים שיעורים לאלפי בחורים ומסובבים באצבעים מלמעלה למטה בתנועות ובסיבובים חדים מאוד. הרבה יותר שכר יקבל הלומד זוהר הקדוש, ועוסק במעשה מרכבה, עוסק בה' יתברך עצמו, וכמו שאמר אחד מהצדיקים, שהלומד זוהר וספרי קבלה, כאילו אוהז לה' בזמנו, וצריך כל אחד לחשוב, כמה הוא מנצל את זמנו היקר שה' נתן לו בעולם הזה, אם הוא מנצל את זה כך שכשתחזור נשמתו לעולם העליון, לא יהיה נהמא דכסיפא.

הבעיה בצניעות

הדבר השני, והוא גדול במעלה, הוא הצניעות, הקדושה של עם ישראל מיום היותו לעם, בזה הצטיינו, בשרה אמנו כתיב "הנה היא באוהל" ופירש רש"י "צנועה היא", רבקה לא יצאה החוצה, רחל ולאה כל אחת באהלה, דורות שלמים שמרו הבנות על צניעות וקדושה, טפח באשה ערוה, שיער באשה ערוה, קול באשה ערוה, ואיפה הגענו היום? ולכן פנינו מועדות? וכי פריז לונדון ולוס אנג'לס יהיו המנהיגים והמורים שלנו??? מחקים את המוסיקה, את הלבוש,

לגשת אליו ולהשליך את ה"שטריימל" מעל ראשו. ודי בזה למבין. ופשוט שכל בעל וגבר יכול להשפיע על אשתו שתהיה צנועה יותר, אם יודע איך עושים זאת, ואם אינו יודע ילך לקבל הדרכה, בכח הבעל לשנות הרים וגבעות, הוא יכול לעשות הכל, ובכח האשה גם כן לעשות דברים מאוד גדולים על בעלה, אם רק תעשה בכמה,

על כן יעשה ותעשה כל אחד ואחת מאתנו, חשבון נפש נוקב, היום קצר והמלאכה מרובה, אויבינו מסביב מתחמשים בנשק מסוכן מדרגה הכי חמורה, לא עת לחשות, עת לעשות, נבער את הרע מקרבנו, הערב רב הפושעים והמורדים בהשם יתברך, כל השטריות אשר אינם לרצון ה', המזהמים את אוירה הרוחני של ארצינו הקדושה, וכך המלאך המשחית לא יוכל לבוא עוד אל היכלי הישיבות וערי ישראל ולא יפקד שום איש גדול או קטן מישראל. ובא לציון גואל.

מלחמה עם הערב רב

וכל אחד צריך להילחם עם הערב רב ולבערם מקרבנו, כי עיכוב ביאת המשיח תלוי בזה, אם נשליך אותם, ולא נגרר אחריהם, יהיה לנו סוף וקץ לכל צרותינו. עם ישראל, תתכוננו עוד מעט הגאולה, באיזה זכות אתם רוצים שה' יתברך יגן עליכם מחבלי המשיח הקשים כל כך?

על זה התשובה תורתו מגן לנו רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש, ותיקון המידות ותיקון כל הדברים שאמרנו לעיל, שיצר הרע לא יוכל להסתובב בינינו!

וכמו שכתוב בסוף דניאל "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול, העומד על-בני עמך, והייתה עת צרה, אשר לא-נהייתה מהיות גוי עד העת ההיא; ובעת ההיא יימלט עמך, כל-הנמצא כתוב בספר. ורבים, מישיני אדמת-עפר יקיצו; אלה לחיי עולם, ואלה לחרפות לדראון עולם והמשכילים יזהירו, כוזהר הרקיע; ומצדיקי הרבים, ככוכבים, לעולם ועד." המשכילים אלו מארי זוהרא קדישא - יזהירו כוזהר הרקיע. הזוהר של לומדי הזוהר יזרח מסוף העולם ועד סופו. והבושה תהיה גדולה מאד וכל אחד נכוזה מחופת לומדי הזוהר שיושבים ליד רשב"י בעצמו (כמ"ש הכסא מלך) ואז - ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים (זוהר וגמרא) לבין אשר לא עבדו (רק ש"ס) אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון לכל בשר..

עוד מעט תשקע שמשו של אלף השישי. שובו אל השם יתברך ולמדו הזוהר טרם תשקע השמש... ותזכו להיות חלק מהנצח...

מכתבים למערכת

שלוש רב לכל חברי מערכת מפאל הזוהר האולמי

אחרי דרישת שלומכם הטוב בארבעה רבב בלב ונפש חפצה.

בפרוס אלפין חג הפסח, חג החרות, חג המצות, ראיתי בעיני את החברות היפות שהוצאתם לאור, ובו ליקחתם מפזוהר הקדוש, מענין החג הקדוש הזה, על כל הנושאים בצרכים, ועל כל הדברים הנוגעים לחג, ויכל לאמן יוכלו בית ישראל לאמנו את ענין החג כמו שנצרך לכל אחד שרצה להכין את עצמו לחג כדבעי. ועל כל זה אנחנו מודים לה' יתברך, שנתן חכמה ותבונה באנשים בדור השפל הזה, שרוצים לקרב את הגאולה, ולריות לשנה הזה בירושלים הבנויה עם משיח צדקנו ואלכינו בראשית ונאמר אמן. אלנו דברי ידיכם המבקש להצלחתכם בכל מעשי ידיכם.

אברהם בן ציון שלומציון אירושלים

נ. ה. תיראתי ונושאתי, תפרסמו שתיראתי לאפאל הזוהר ונושאתי ביוספה גדולה מאין כמוהו.

